

Γιος του Αρκάδα ήταν ο Αφείδας, που κληρονόμησε την περιοχή, η οποία ονομάστηκε «Αφειδάντειος κλήρος». Ο γιος του, Αλεός, συγκέντρωσε τους κατοίκους των γύρω σκόρπιων συνοικισμών του «Αφειδάντειου κλήρου» στον πιο μεγάλο από αυτούς, την Τεγέα, κωμόπολη που είχε ιδρύσει ο Τεγεάτης. Έτσι, η Τεγέα μεταβλήθηκε σε ισχυρή πόλη. Σε ανάμνηση του γεγονότος, οι Τεγεάτες τελούσαν τριήμερο πανηγύρι, τα Αλειαία. Ο Αλεός καθιέρωσε και τη λατρεία της Αλέας (από το όνομά του) Αθηνάς. Υπάρχει όμως και η άποψη ότι στην περιοχή λατρευόταν τοπική θεά, η Αλέα. Τα χαρακτηριστικά της ήταν κοινά με αυτά της Αθηνάς. Όταν η λατρεία της Αθηνάς απλώθηκε στην Αρκαδία, οι δυο θεότητες ταυτίστηκαν και πήραν την ονομασία Αλέα Αθηνά.

Ένας από τους γιους του Αλεού και διάδοχός του ήταν ο Κηφέας. Στα νιάτα του, μετείχε στο κυνήγι του Καλυδώνιου κάπρου και στην Αργοναυτική εκστρατεία. Είχε ήδη αποκτήσει είκοσι γιους ως βασιλιάς της Τεγέας, όταν από τα μέρη του πέρασε ο Ηρακλής εκστρατεύοντας εναντίον της Σπάρτης. Ο Κηφέας έσπευσε με τους γιους του να τον βοηθήσει. Στη μάχη, σκοτώθηκαν τα είκοσι παιδιά και ο ίδιος ο βασιλιάς. Στον θρόνο της Τεγέας τον διαδέχτηκε ο εγγονός του, Έχεμος.

Ήταν τα χρόνια μετά τον θάνατο του Ηρακλή, όταν ο Ευρυσθέας εκστράτευσε στην Αθήνα με σκοπό να ξεκάνει τους Ηρακλείδες. Σκοτώθηκε. Με αρχηγό τον Ύλλο, οι Ηρακλείδες θέλησαν να κατέβουν στην Πελοπόννησο. Στη αργολική μυθολογία αναφέρεται ότι τους αντιμετώπισε ο Ατρέας που μονομάχησε με τον Ύλλο και τον σκότωσε. Στην αρκαδική, το έργο αυτό ανέλαβε ο Έχεμος. Η μονομαχία έγινε στον Ισθμό της Κορίνθου. Μετά, ο Έχεμος παντρεύτηκε την Τιμάνδρα, αδελφή της Ωραίας Ελένης και της Κλυταιμνήστρας και πρωτοξαδέλφη της πιστής Πηνελόπης.

Άλλος γιος του Αλεού, βασιλιάς κι αυτός της Τεγέας, ήταν ο Λυκούργος. Το πρόβλημά του ονομαζόταν Αρηίθοος. Αναφέρεται ως βασιλιάς στην Άρνη της Βοιωτίας και ορμούσε στους αντιπάλους του και τους τσάκιζε με ένα σιδερένιο ρόπαλο που συνεχώς κρατούσε. Ο Λυκούργος μπόρεσε να τον περιορίσει σε ένα μικρό χώρο όπου ο Αρηίθοος δεν είχε την άνεση να χειριστεί το φονικό ρόπαλό του. Μπόρεσε έτσι να τον σκοτώσει και να απαλλάξει την Αρκαδία από την παρουσία του. Κράτησε το ρόπαλο για τον εαυτό του. Γέρος πια, το χάρισε στον Ερευθαλίωνα που όμως έμελλε να σκοτωθεί από τον Νέστορα.

Γιοι του Λυκούργου από την Κλεοφίλη ήταν ο Αγκάιος, ο Αμφιδάμας και ο Ίασος. Οι δυο

πρώτοι μετείχαν στην Αργοναυτική εκστρατεία. Ο Αγκάιος και στο κυνήγι του Καλυδώνιου κάπρου. Φορούσε πανοπλία από αρκουδοτόμαρο που όμως δεν τον έσωσε. Ο κάπρος τον σκότωσε. Γιος του ήταν ο ήρωας Αγαπήνορας, αρχηγός των Αρκάδων (Τεγέας, Μαντινείας, Ορχομενού Αρκαδίας, Στύμφαλου, Φενεού κ.ά.) στον Τρωικό πόλεμο. Μετά το πάρσιμο της Τροίας, τα θαλάσσια ρεύματα δεν του επέτρεψαν να επιστρέψει στην Αρκαδία αλλά τον παρέσυραν ως τις ακτές της Κύπρου όπου έκτισε την πόλη Πάφο. Η αρκαδοκυπριακή διάλεκτος συνηγορεί στο ότι Αρκάδες αποίκισαν την Κύπρο. Ο Αγαπήνορας ποτέ δεν γύρισε στην Αρκαδία. Αργότερα, η κόρη του, Λαοδίκη, έστειλε στο ναό της Αλέας Αθηνάς ένα πέπλο που είδε και ο Πausanias, όταν πέρασε από εκεί (τον 2<sup>ο</sup> μ.Χ. αιώνα).

Αρκαδικές αποικίες ήταν και οι πόλεις Γόρτυνα, Κατρέα και Κυδωνία της Κρήτης. Πάντα η μετανάστευση βρισκόταν στο αίμα των Αρκάδων. Η Πύλος (στην Τριφυλία, διαφορετική από την ομηρική) ήταν αρκαδική αποικία. Επίσης, η Κυπαρισσία που παλιά ονομαζόταν Αρκαδιά. Οι Καύκωνες της Τριφυλίας θεωρούσαν ότι είναι Αρκάδες, όπως αναφέρει ο Στράβωνας. Οι Δρύοπες κάτοικοι της Ασίνης έλεγαν ότι κατάγονται από τον Δρύοπα, γιο του Αρκάδα. Κατά τον Απολλόδωρο, οι δίδυμοι βασιλιάδες της Αργολίδας, Ακρίσιος και Προίτος, ήταν εγγόνια του Μαντινέα, γιου του Λυκάονα. Ο Πάρος που έγινε οικιστής του ομώνυμου νησιού ήταν από την Αρκαδία. Τεγεάτες έκτισαν αποικίες και προσπάθησαν να ριζώσουν στη Μ. Ασία, όπως μαρτυρά ο μύθος της Αύγης, κόρης κι αυτής του σπουδαίου Αλεού.

(τελευταία επεξεργασία, 4 Μαρτίου 2021)